

Emissions a Shanghai

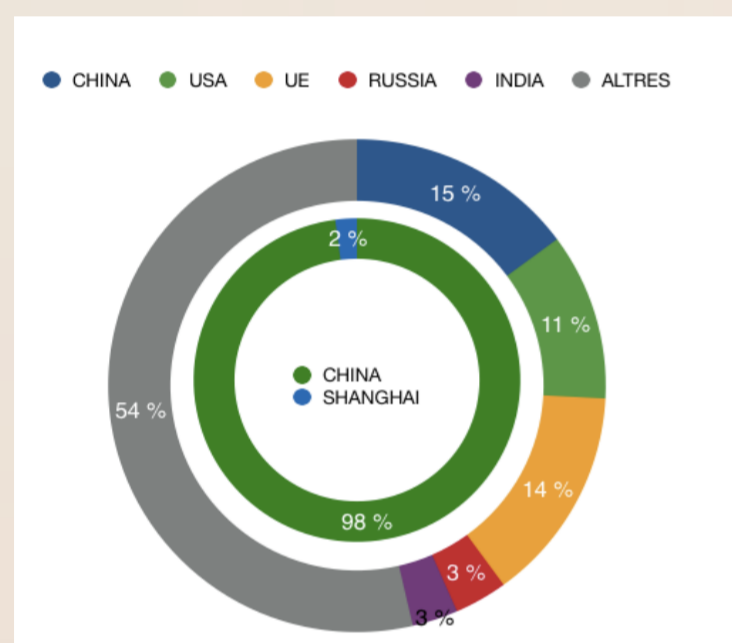
Marta Jaramillo Olmo
Òscar Cubota Ortega
Sílvia Puigarnau Benítez

INTRODUCCIÓ

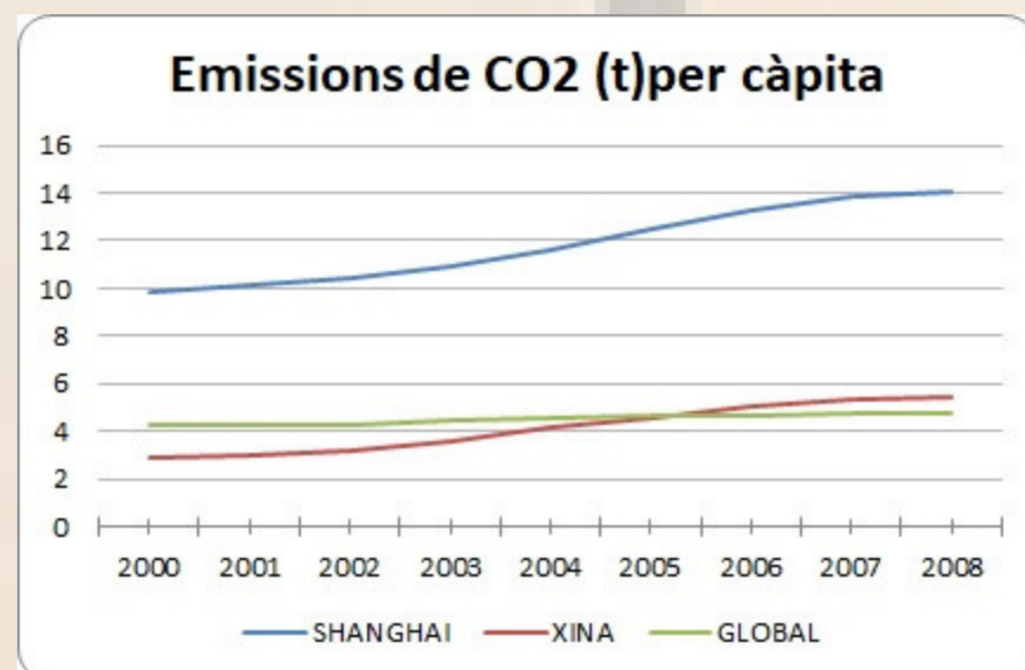
En els darrers anys, el desenvolupament econòmic i industrial ha crescut de forma molt ràpida en algunes ciutats, aquest creixement ha tingut repercussions sobre el medi ambient i les emissions atmosfèriques que provoquen aquestes ciutats. Shanghai és una de les metròpolis més pròsperes de la Xina, considerada una ciutat global (Ciutat Alfa) i l'urbs més poblada del món, és un centre d'economia, indústria i finances. Del 1999 al 2008 ha patit uns canvis molt accentuats.

La petjada de Carboni, ha patit un canvi molt gran en la ciutat de Shanghai, augmentant notablement de la mà de l'increment del PIB per càpita, la industrialització, l'augment de l'IDH i altres indicatius d'una societat i una economia més desenvolupada i industrialitzada.

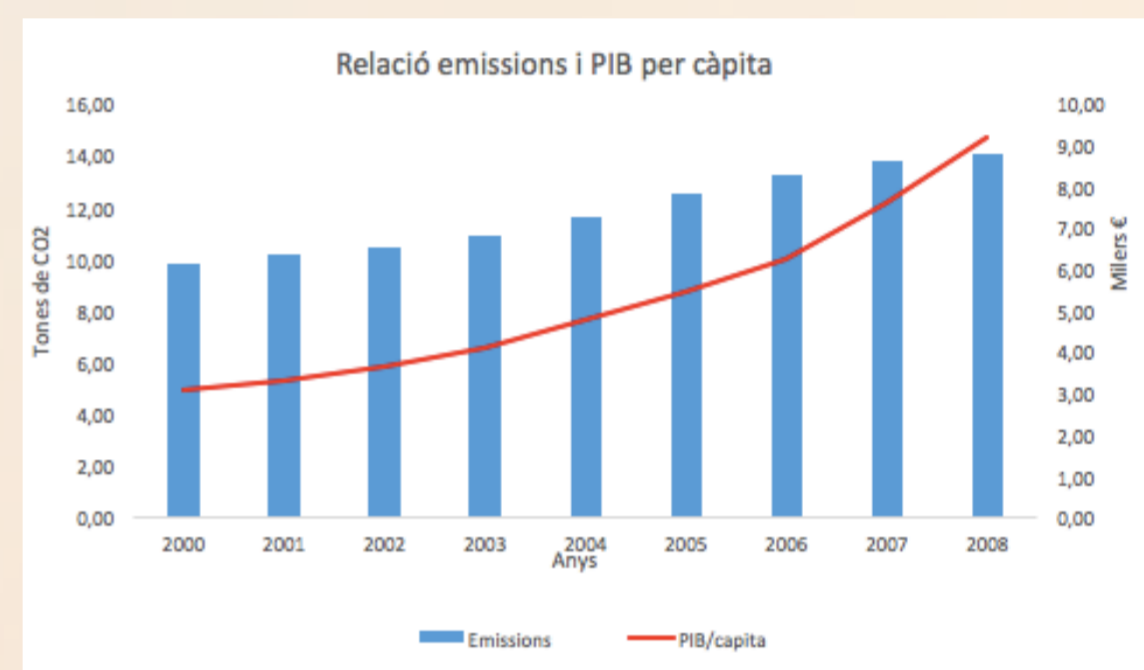
RESULTATS

Gràfic 2: Representació global de la emissió per països (cercle exterior) on destaquem els que més emeten. dades extretes de EDGAR (emissions database for global atmospheric research). Proporció de les emissions Chines que significa Shanghai (Cercle interior).

Gràfic 1: Comparació de les emissions al llarg dels anys de Shanghai, la Xina i a nivell global. Font de les dades IEA 2010

Gràfic 3: Correlació entre l'augment del PIB per càpita i l'augment de les emissions de CO2 entre l'any 2000 i l'any 2008.

CONCLUSIONS

El creixement poblacional de Shanghai des de l'any 2000 fins el 2008 ha estat de 16 milions de persones i en conseqüència el PIB per càpita ha patit un augment del 13 % cada any des de 1999.

Aquest creixement ha fet augmentar el consum d'energia per poder abastir les necessitats de la població. Conseqüentment, el consum d'energia ha produït que les emissions de GEH hagin crescut de forma desmesurada fins a l'actualitat, on es coneix que Shanghai és una de les ciutats que més emissions atmosfèriques produeix.

És important senyalar, que tot i que la ciutat de Shanghai gaudeix d'un desenvolupament socioeconòmic molt gran, utilitza mètodes d'obtenció d'energia elèctrica molt arcaics, com la crema de carbó i no utilitza pràcticament fonts d'energia renovables. A més a més, té presència d'indústries molt contaminants com cimenteres i siderúrgies, a part de fer una gestió dels residus molt contaminant, com la crema dels residus sòlids. En conjunt, aquests fets de la ciutat xinesa comporten que el seu desenvolupament i creixement econòmic estiguin plenament lligats a l'augment de les seves emissions, fet que podria no ser així.

BIBLIOGRAFIA

- Li Li, Changhong Chen.(2009) Energy demand and carbon emissions under different development scenarios for Shangai, China. Energy policy 38, 4797-4807.
- Yuli Shan, Dabo Guan. (2017) Methodology and applications of city level CO2 emission accouts in China. Cleaner production 161, 1215-1225.
- Berg, W., Brunsch, R., Hellebrand, H. J., & Kern, J. (2006). Methodology for measuring gaseous emissions from agricultural buildings, manure, and soil surfaces. In Workshop on agricultural air quality, 5–8 June 2006, Washington, DC